

Motion till riksdagen 2020/21:2613

av **Julia Kronlid (SD)**

Översyn av praxis vid sen abort

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av praxis vid de allra senaste aborterna och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Att kvinnor i Sverige i svåra situationer i livet kan göra abort är en viktig möjlighet för kvinnor. Det är samtidigt viktigt att abortlagstiftningen ses över och moderniseras i takt med den forskning och medicinska utveckling som sker i Sverige. Vid dagens abortlagstiftning är det kvinnan själv som avgör om hon vill göra abort fram till graviditetsvecka 18. För abort efter vecka 18 ska det finnas synnerliga skäl och det får endast ske efter särskilt tillstånd från Socialstyrelsens rättsliga råds abortnämnd. Det finns idag ingen lagstiftad övre gräns för abort. Däremot finns det ett livsduglighetskriterium gällande fostret. Lagen säger att abort endast får utföras om man anser att fostret inte kan överleva utanför livmodern (SFS 1974:595). Samtidigt finns det för närvarande en praxis att sena aborter efter vecka 18 kan godkännas ända upp till vecka 22, och då inte enbart på grund av skador på fostret utan också av sociala skäl hos föräldrarna, trots att fostret får antas vara fullt friskt. En legal abort efter vecka 22 kan enbart beviljas om fostret är så skadat att det inte kan överleva utanför livmodern. Om kvinnans liv eller hälsa är i fara på grund av graviditeten kallas det efter vecka 22 inte längre abort utan avbrytande av graviditet, eftersom målsättningen då ska vara att rädda livet på både barn och moder. I dessa fall ska samma riktlinjer för livsuppehållande behandling gälla som vid en spontan förlossning vid samma tidpunkt (RUT dnr 2011:936). Att det tillämpas en övre gräns vid vecka 22 har sin grund i att det ska finnas en betryggande säkerhetsmarginal till livsdugligt foster. Detta är dock inte längre hållbart då den medicinska utvecklingen gått framåt. När abortlagen stiftades 1974 kunde barn räddas i vecka 28 och abort kunde beviljas upp till vecka 24. Detta innebar fyra veckors marginal mellan abortgränsen och den tidpunkt det gick att rädda foster. Praxis för sen abort har tidigare sänkts från vecka 24 till vecka 22 just för att den medicinska

utvecklingen gått framåt. Nu har den medicinska utvecklingen gått framåt än mer och barn kan räddas i vecka 21. Vi har ett exempel i Sverige med en pojke som 2007 föddes på Akademiska sjukhuset när han var 21 veckor och 6 dagar gammal och överlevde. Det finns också fall i Tyskland och USA där barn kunnat räddas så tidigt som i vecka 21. Samtidigt har det uppmärksammats att forskare vid Uppsala universitet Ohio University visar på att hälften av alla barn som under en tioårsperiod har fötts i graviditetsvecka 22 på akademiska barnsjukhuset i Uppsala har räddats. Det har även uppmärksammats i en artikel i världen idag den 5 november 2018 att neonatalläkare vittnar om att barn kunnat räddas så tidigt som vecka 21.

Av de aborter som utförs efter vecka 18 beror en stor del på allvarliga fosterskador men aborter godkänns också av sociala skäl där det antas att fostret är fullt friskt. Mot bakgrund av att barn kunnat räddas till livet som förlöst i vecka 21 är det mycket komplext och svårt att avgöra huruvida det sker aborter av fullt livsdugliga foster eller inte. Därför bör det göras en översyn kring huruvida nuvarande abortlagstiftning följt med i den medicinska utvecklingen eller inte. Det behöver utredas om det verkligen går att hävda att abortlagen som säger att abort endast får utföras om man anser att fostret inte kan överleva utanför livmodern (SFS 1974:595) efterlevs. Livsduglighetskriteriet finns för att gränsen ska anpassas efter verkligheten, men det är ytterst tveksamt om dagens praxis verkligen har anpassats efter den medicinska utvecklingen. Att barnmorskor vittnat om att de sett livstecken hos foster efter en abort gör också detta till en svår etisk fråga som ska behandlas med stor respekt och hänsyn både till kvinnan i den utsatta situationen samt att respekten för livsduglighetskriteriet för fostret.

Julia Kronlid (SD)